

Til Behandling af Begæring om Betalingshenstand for Fiskere tiltrædes Amdsvalget af et af Dansk Fiskeriforening valgte Medlem.

Til Behandling af Begæring om Betalingshenstand for Haandværkere, Handlende og Lønarbejdere, tiltrædes Amdsvalget af et Medlem valgt i henholdsvis af Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Provinshandelskammeret og De samv. Fagforbund.

§ 6.
Den en Skyldner i H. t. §§ 2 og 3 jfr. § 5 indrømmer Betalingshenstand omfatter ogsaa evt. Kautionsister for den paagældende Fordring.

§ 7.
Naar en Skyldner i Overensstemmelse med § 3 jfr. § 5 ønsker Betalingshenstand, retter han derom Henvendelse til Amdsvalgets Formand. Henvendelsen skal være ledsaget af:
1. Opgørelse over samtlige Skyldners Ejendele med Angivelse af deres Værdi samt specificeret Angivelse af hans Gældsforpligtelser, herunder Kautions- og Vekselforpligtelser.
2. En af Skyldneren paa Ære og Samvittighed angiven Erklæring om, at han redeligt har opgivet alt, hvad han ejer og skylder.

Paa den under 1. omhandlede Opgørelse vil faste Ejendomme være at opføre til Ejendoms-skyldværdien efter den sidst foretagne Vurdering til Ejendoms-skyld og Besættning. Maskiner og Inventar efter de Regler, der gælder ved Ansættelse af Formueskat til Staten.

Fiskefartøjer vil, for saa vidt Fartøjerne er forsikrede, være at opføre med Fartøjsforsikringens sidste Taksationsværdi, i andre Tilfælde til en af to af Amdsvalget udmeldte, uafvendte sagkyndige Personer fastsatte Værdi.

Amdsvalget skal straks fremme Sagen ved Henvendelse til Fordringshaveren, evt. Kautionsister og efterstaaende Pant-havere, samt efter Forhandling med disse og Skyldneren skone over sidstnævntes Forhold. Ved Udovalsen af dette Skøn vil der ikke blot være at tage Hensyn til den af Skyldneren tilveje-bragte Opgørelse, men ogsaa til Udvalgets eget Kendskab til Ejendoms- og Besættelsespriser. Saafremt Skyldnerens Henvendelse ikke er ledsaget af de ovenfor nævnte Oplysninger, og disse ikke paa Udvalgets Begæring fremskaffes, kan Udvalget afvise Sagen.

Amdsvalget kan nægte Henstand, naar dennes Indrømmelse skønnes at ville medføre uforholdssvis Skade for Fordringshaveren.

§ 8.
Saafremt Henstand gives, træffer Amdsvalget ligeledes Bestemmelse om, i hvor mange halvaarlige Terminer fra 11. Juni Termin 1934 at regne, dog højest 10 Terminer fra 11. Juni Termin 1934 at regne, de skyldige Ydelser vil være at afvikle. Ydelser, med hvis Erlæggelse Henstand er givet, forrentes med den i Skylddokumentet fastsatte Rente, og for saadanne Ydelser bevarer Fordringshaveren Pantretten uanset Bestemmelsen i § 40, 4. Stk., i Lov om Tinglysning.

§ 9.
I Tilfælde, hvor det ikke skønnes fornødent at give Skyldneren Henstand med Betaling af Renter og Afdrag af samtlige

Kaldt tilbage til Livet.

Paa Hospitalet fik en Læge efter flere Timers Arbejde Liv i den hængte Mand.

Paa Storehedinge Sygehus har man — skriver »Ekstrablade» — i disse Dage præsteret at bringe Liv i en Mand, der var opgivet som død.

En ung Forretningsmand, der havde hængt sig i sit Soveværelse, blev tilfældigt fundet af en Nabo, som imidlertid blev saa forskrækket, at han løb sin Vej, og der gik yderligere nogle Minutter, inden en behjertiget Mand kom til og fik den hængte skåret ned. Man ansaa ham for død, men tilkaldte dog en Ambulance. Da denne indfandt sig, nægtede den at tage sig af Manden og korte hjem igen. Derefter rekvirerede man Ambulancen fra Storehedinge, hvortil der var to Mil, og saa lykkedes det omsider at faa Selve-mordskandidaten fort til Sygehuset. Med Pullmotor arbejdede Lægerne her med Manden en hel Eftermiddag, og endelig kunde man nyde den Triumf at se ham vende tilbage til Livet. Men Faren var langtfra overstaaet. Det viste sig nemlig, at han ogsaa havde paadraget sig en alvorlig Hjernerytelse, antagelig ved Nedskaeringen. Først flere Dage efter er han udenfor Fare.

de i § 2 angivne Pantfordrin-ger, bør Pligten til at yde Henstand fortrinsvis paalægges de sekundære Panthavere.

§ 10.
Bestemmelse i Skylddokumen-tet om, at Gælden paa Grund af Udeblivelse med Renter og Af- drag forfalder til Betaling, kan ikke gores gældende, naar Henstand gives i Medfør af §§ 2 og 3, jfr. § 5.

§ 11.
Alle til Henstanden knyttede Virkninger bortfalder straks, og Fordringshaveren stilles som om Henstand ikke havde været ind-rømmet, saafremt

1. Ejendommen (Fiskefartøjet) i den Tid, Henstanden varer, sælges eller gores til Genstand for Retsforfølgning af Fordringshaveren, med H. t. hvis Fordringer Henstand ikke er meddelt.

2. Skyldneren i dette Tilfælde afgaar ved Døden.

§ 12.
Fra denne Lovs Ikrafttræden og indtil 1. August 1933 kan Retsforfølgning ikke indledes fortsættes for nogen Fordring, der omfattes af Loven.

Fra det Tidspunkt, da Hen-vendelse til Amdsvalget om Henstand er sket, og indtil Ud-valgets Afgørelse er truffet, kan Retsforfølgning ikke indledes eller fortsættes for nogen Ford-ring, for hvilken Henstand er begæret.

§ 13.
Under Ledelse af Kongeriget Danmarks Hypotekbank opret-tes der af Nationalbanken en Likviditetsfond paa indtil 5 Mill. Kroner.

I det Omfang, en privat Prioritetshaver overfor Hypotekban-ken godtgør, at en i H. til denne Lov ydet Henstand med Renter og Afdrag paa betydende Maade griber ind i hans økonomiske Dispositioner eller Forhold, kan han erholde Laan af Likviditets-fonden i Overensstemmelse med

de af dennes Ledelse fastsatte Regler.

Laanene forrentes med den til enhver Tid gældende Natio-nalbancrente.

Tilbagebetaling til Likviditets-fonden sker i de i H. t. §§ 2 og 8 fastsatte Terminer.

§ 14.
Denne Lovs Bestemmelser omfatter ikke Ejendomme, der ved Lovens Ikrafttræden er taget til brugeligt Pant.

§ 15.
Indenrigsministeren bemyndi-ges til i det Omfang, det skøn-nes nødvendigt af Hensyn til denne Lovs Bestemmelser, at tilstaa Kredit- og Hypotekfore-ninger saadanne Lempelser i Statuternes Bestemmelser, at den enkelte Forenings Serier (Afdelinger) kan optage midler-tidige Laan med Sikkerhed i den laantaagende Serier (Afde-llings) samtlige Aktiver fremfor al anden Gæld.

Endelig bestemmes, at Om-kostningerne ved Lovens Gen-nemførelse afholdes af Stats-kassen, samt at Loven træder i Kraft straks og ophører — bortset fra Bestemmelserne i §§ 1, 2 og 8 — at gælde med Udgangen af Aaret 1932.

Brudt sammen af Overanstrengelse.

En Dame i London, forresten af det fornemste Selskab, er for-nylig brudt sammen af Overan-strengelse. Der var ingen, der vidste, at hun nogen Sinde i sit Liv havde bestilt noget, men odelagt var hun i Nerverne, og Kræfter havde hun ikke flere tilbage af.

Det var meget mærkeligt, for hun plejede ikke at staa op for Kl. 10 om Formiddagen, og til sin Te spiste hun et Stykke rist-tet Brød, og det skal da være saa sundt. Hun gjorde ogsaa Morgengymnastik. En hel Om-gang paa Hænderne kunde hun gaa rundt i Værelset. Hun saa ogsaa godt ud. Hendes vind-blæste Frisur var smukt lake-ret, og hendes Negle var lyse- røde og velmanicureret. Hun gik lange Ture, nemlig fra det Sted, hvor hendes Bil var par-keret, og saa en hel lang butiks- fyldt Gade igennem. Mødte hun kendte, drak de en eller to Cocktails. Det er saa morsomt saadan midt paa Dagen for Lunch. Men hun spiste rigtignok ogsaa rigtig Mad. Lidt Kaviar og andet ved Halvtidten. Efter-middagen kunde være frygtelig anstrengende. Tennis var endda ikke det værste, nej, med Brid-ge-spillet, som nu engang skulde til en Side og saa Indøvelsen af de sidste nye Dansetrin, det kunde være trættende. Og det har jo nok været det, der har overanstrengt hende, mente hun selv. Hun nød ingen fedende Ting, en tør Kage til Eftermid-dagsteen, det var nok, og saa et Asperinpulver. Det klarer Hjer-nen! Og ved Fem—Sekstiden kom hendes Sekretær og fik Dagens Post til Side med hende.

Dagen var til Ende, men kun for at den egentlige Tilværelse skulde begynde: Selskabelighe-den. Lad os ikke komme ind paa den her. Men det er ikke mærkeligt, at hun kunde blive overanstrengt, saadan en Dame, der kun har sig selv at tænke paa.

Et Produkt af Systemet.

Ved Albertis Dod stiger et om-glemmt Afsnit af Danmarks poli-tiske Historie op af Graven. Nu-tidens Ungdom kender maaske Navnet af Omtale, men dets Fremkomst i Pressen vækker ikke de Minder til Live hos Ungdommen som hos den Slægt, der oplevede Aarene 1904—1908. — For denne Slægt blev Alberti Symbolet paa kapitalistisk Raad-denskab og Svindel i sin hæss-ligste Skikkelse.

Allerede ved at fælde det borgerlige Demokratis smukkeste Skikkelse, Hørup, placerede Alberti sig i Politik. Det var jo i Valghampen mod ham Hørup havde brugt de kendte Ord: Al-tid skal min Haand være vendt mod den Politik, der er den uleste af al Politik, den, der gaar ud paa at sætte Foden paa Nakken af dem, der har mindst at staa imod med! Og det var Alberti, de var montet paa.

Alberti, Sønen af den gamle Bondevend, vilde som det næste Slægts Representant ikke være Bonde, men Kapitalist. Han blev Højesteretsagfører, Sparekassedirektor, enevældig Leder af en stor Smørekspor-tforening, ja han manglede end ikke Storkapitalistens skønneste Drøm, han vilde være Bladejer og blev det, Ud giver af »Danne-broge», og dermed mente han ogsaa at kunne beherske den offentlige Mening.

Da han saa fra Folketings-medlemmets mere beskedne Stol vandrede op paa Minister-bænken, kunde han begynde paa sit Livsværk: at slaa Bom for Socialismen! Saa stort satte han sit Maal.

Da Borbjerg baade i Social-Demokraten og i Rigsdagen ind-ledede sine Angreb mod Alberti var mange lidt ængstelige. Var det muligt at bevise en Sigtelse for Korruption mod selve Jus-titsens Overste? Men eftraan-den som »Social-Demokraten» dyngede Eksempel paa Eksem-pel, efterhaanden som Borbjerg i Rigsdagen blev skarpere og skarpere, og Alberti blev sva-gere og svagere, forstod de klartseende, at Alberti var vir-kelig kompromitteret.

Det var Vestres utilgivelige Fejl, at hverken dets ledende Mænd eller Partiet som Helhed kunde se dette. I Stedet for at aabne Øjnene grinede Venstre under Ledelse af den berømte »Albertis Forgriner» det dum-meste Grin, hver Gang Borg-bjerg, Dr. Birck eller en anden af Angriberne havde Ordet.

Og Korruptionen blev dog mere og mere aabenbar. Justits-ministeriet blev en Kræmmer-butik, hvor Indehaveren lige-remt solgte Stillingen og Fordele og hensynsløst afskedigede de Mænd, der ikke vilde bøje Nak-ken for hans Diktatur.

Det vilde være altfor billigt paany at triumfere, og selv det Blad, som gik i Spidsen for

Angrebene paa den Albertiske Demoralisation, skal nu ved hans Dod undlade Triumf og Spot. Men alle folte det som en Skændsel, at denne Storbegra-ger havde faaet Lov til at sidde i Rettens øverste Sæde. Og ud over Europa vakte Affæren ikke just smigrende Opmærksomhed om det lille Danmark. Med Rette kunde »Klods Hans» som Motto for et Ekstranummer af Vittighedsbladet sætte Ordene fra den gamle Vise om Knud Lavard: O, Danmark, paa Ræn-ker Du aldrig Dig forstod, det har Du tit betalt med dit dy-reste Blod!

Alberti-Katastrofen var den Gang en fuldkommen overraskende Begivenhed og blottede egentlig for første Gang her-hjemme alle Kapitalistsamfun-dets mørkeste Sider. Det var naturligvis særlig besættende, at det var en af Landets øverste offentlige Mænd, en Minister, der saaledes havde sveget Tilli-den. Dette særlige Forhold har vel nok haft den Indflydelse, at man siden har undgaet den Sammenblanding af offentlig og privat Virksomhed, uden hvil-ken Alberti ikke kunde have fort sine Bedragerier saa vidt. — Men selv uden dette Moment var Affæren jo stor nok. Be-draget for 15 Mill. Kr.! Et næsten uaføtteligt Beløb for den jævne Mand.

Siden da har jo Danmark og Verden set anderledes Pragt-blomster paa Storsvindelenes fro-dige Mark. Glückstadt og Plum, Stinnes og Kreuger er jo ander-ledeste fore Karle, hvad Tal an-gaar. Men Alberti blev for Da-tiden Typen paa den moderne kapitalistiske Storsvindler, paa hele det privatkapitalistiske Samfundssystem, som uundga-eligt fostre saadanne Personer.

Vi ser i de gamle Aargange, at »Social-Demokraten» benyttede Henrik Ibsens bekendte Vers til Karakteristik af dette Samfund: Men er det i Raadsskabs Stumpe, vi gaar, jeg raaber ej Ak og Ve over hver en brannende Giftblomst, som staar i Fylde paa Tidens Træ. Lad Ormen kun hule, for Skallen er tom, for brister ej Væg og Tag, og lad kun Systemet faa krængt sig om, des for kommer Hænnen og holder Dom paa Tidslogens yderste Dag.

Nu er Manden død. Et Pro-dukta af Systemet. Der har været mange andre og endnu værre Produkter siden. Men netop nu ved hans Dod staar det kapita-listiske System over hele Verden foran sin Opøsning. I hans eget Land staar det Parti, der angreb ham stærkest, nu som Landets største og som Regeringsparti, og Borbjerg, hans store Mod-stander, sidder i Regeringen. Og over hele Verden spirer og gror den Socialisme, som han vilde slaa Bom for. Uden Kærlighed, men tvunget af den haardeste Nødvendighed maa Staterne rundt i Europa gribe til de socialistiske Idéer og Metoder for at afbøde Virkningerne af Kapitalismens Misgreb, Spekula-